

84135/2017/KHK

KUKHK-25200/DS/2017-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-25200/DS/2017/Er-1

VYŘIZUJE: Erbenová
ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH/oddělení dopravy
LINKA | MOBIL: 495817636
E-MAIL: jerbenova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 10.08.2017

JaroNet s.r.o.
IČ: 26969866
Lannova 2061/8
110 00 Praha 1

zastoupen:
ODVOZ VOZU s.r.o.
Americká 362/11
120 00 Praha - Vinohrady

Počet listů: 7
Počet příloh: 0 / listů: 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: V/10

Výtisk č.: 3

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, za použití ustanovení § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný odvolací orgán projednal podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, které podala

právnícká osoba JaroNet s.r.o., IČ: 26969866, Lannova 2061/8, 110 00 Praha 1, (dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zmocněnce ODVOZ VOZU s.r.o., IČ: 03724026, sídlem Americká 362/11, 120 00 Praha 2, IDDS: w4cvkx3, (dále jen „zástupce“), proti rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, č.j. MUDK-ODP/35439-2017/kld 24736-2016/kld, ze dne 25.04.2017.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Jako provozovatel motorového vozidla tovární značky BMW X6, registrační značky **3AZ8250** v rozporu s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené tímto zákonem, když dne:

- 1. 26.05.2016 v 06:59 hod.** na pozemní komunikaci v obci Kocbeře, silnice 1/37 směr Trutnov, v úseku platnosti dopravní značky IZ 4a - „Obec“ a IZ 4b - „Konec obce“, při řízení uvedeného vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem typu SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0008, naměřena rychlost jízdy 64 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy byla naměřena nejnižší skutečná

rychlost jízdy **61 km/h**, čímž řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu.

2. **31.05.2016 v 21:36 hod.** na pozemní komunikaci v obci Choustníkovo Hradiště, silnice 1/37 směr Jaroměř, v úseku platnosti dopravní značky IZ 4a „Obec“ a IZ 4b - „Konec obce“, při řízení uvedeného vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem typu SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0007, naměřena rychlost jízdy 69 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy byla naměřena nejnižší skutečná rychlost jízdy **66 km/h**, čímž řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu.

Jednáním, kterého se tak dopustil, porušil ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu – „*Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*“

Odvolateli byla za výše uvedené jednání podle § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, uložena **sankce pokuta ve výši 1.500,- Kč**, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a povinnost nahradit **náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000,- Kč**, splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Sankci – pokutu a náklady řízení lze uhradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle **§ 90 odst. 5** správního řádu dne 10.08.2017

t a k t o:

odvolání zamítá a rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, č.j.: MUDK-ODP/35439-2017/kld 24736-2016/kld, ze dne 25.04.2017, potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle ustanovení **§ 125f odst. 1** – „*právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem*“, **zákona č. 361/2000 Sb.**, o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Jednáním měl odvolatel porušit ustanovení **§ 10 odst. 3** – „*provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu*

na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem“, zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Jako provozovatel motorového vozidla tovární značky BMW X6, registrační značky **3AZ8250** v rozporu s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené tímto zákonem, když dne:

- 1. 26.05.2016 v 06:59 hod.** na pozemní komunikaci v obci Kocbeře, silnice 1/37 směr Trutnov, v úseku platnosti dopravní značky IZ 4a - „Obec“ a IZ 4b - „Konec obce“, při řízení uvedeného vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem typu SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0008, naměřena rychlost jízdy 64 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy byla naměřena nejnižší skutečná rychlost jízdy **61 km/h**, čímž řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu.
- 2. 31.05.2016 v 21:36 hod.** na pozemní komunikaci v obci Choustníkovo Hradiště, silnice 1/37 směr Jaroměř, v úseku platnosti dopravní značky IZ 4a - „Obec“ a IZ 4b - „Konec obce“, při řízení uvedeného vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/h, přičemž mu byla automatizovaným technickým prostředkem typu SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0007, naměřena rychlost jízdy 69 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy byla naměřena nejnižší skutečná rychlost jízdy **66 km/h**, čímž řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu.

II.

Argumenty a námítky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel prostřednictvím zmocněnce elektronickou cestou odvolání, ve kterém je uvedeno, že dle § 81 a násl. zák. č. 500/2004 Sb., správní řád podává odvolání do rozhodnutí, které bylo vydáno v řízení vedeném pod spisovou značkou ODP/66670-2016/kld 24736-2016/kld/2. Účastník řízení podaným odvoláním napadá rozhodnutí v plném rozsahu. Na výzvu /usnesení/ správního orgánu ze dne 12.05.2017 týkající se doplnění podání ve smyslu ust. § 37 správního řádu ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení výzvy - usnesení, doručeno dne 25.05.2017, bylo zmocněncem doručeno dne 06.06.2017 upřesnění rozhodnutí. Doplnění odvolání bylo doručeno elektronickou cestou správnímu orgánu dne 21.06.2017.

Odvolatel prostřednictvím zástupce písemností doručenu až dne 21.06.2017 doplnil odvolání, resp. se vyjádřil k napadenému rozhodnutí, neboť podané odvolání doplnil po marném uplynutí lhůty pro odvolání do 15 dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Obecná odvolací lhůta 15 dnů (vyplývá z § 83 odst. 1 správního řádu) pro podání odvolání je zákonná lhůta a jako taková musí být pro účastníky řízení i správní orgán závazná a nepřekročitelná. Není pochyb o tom, že pokud by odvolání nebylo podáno včas [podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu ani prokazatelným podáním poštovní zásilkou], bylo by považováno za opožděné podle § 92 správního řádu a odvolací orgán by jej zamítl, resp. by pouze zkoumal, zda neodůvodňuje zahájení přezkumného řízení nebo obnovy řízení. Aby k tomu nedošlo, podává účastník, který se chce proti rozhodnutí bránit, odvolání alespoň se základními náležitostmi (tzv. „blanketní odvolání“) s tím, že doplní jednotlivé námítky až

později. Odvolací orgán je přesvědčen, že za odvolání je možné považovat pouze to, co je řádně podáno v zákonné lhůtě stanovené pro podání odvolání. To však neznamená, že později doručené vyjádření nemá žádný význam a správní orgán na ně nemusí brát ohled. Je totiž třeba zohlednit § 36 správního řádu (který se podle § 93 odst. 1 správního řádu uplatní rovněž v průběhu odvolacího řízení), díky kterému má účastník řízení (i odvolacího) právo vyjadřovat v řízení svá stanoviska, resp. činit v průběhu řízení své návrhy. Není tedy omezen v poskytování dalších vyjádření. Ať už je pak ono „doplnění odvolání“ označeno jakkoli, jedná se o přípustné vyjádření účastníka v řízení, které ovšem (na rozdíl od odvolání) již nemá suspenzivní (odkladný) či devolutivní (opravný) účinek. Za doplnění odvolání, které je skutečně součástí odvolání se všemi dále uvedenými důsledky, by pak bylo možné považovat pouze takové doplnění, které by bylo učiněno ještě v 15 denní odvolací lhůtě (resp. ve speciální odvolací lhůtě stanovené zvláštními právními předpisy).

V úvodu doplněného odvolání odvolatel namítá, že výstup z měření je důkazem, že ověření použitého rychloměru zaniklo, neboť rychloměr nebyl schopen vyhodnotit okamžik, kdy měřené vozidlo vyjíždělo z měřeného úseku. Odvolatel navrhuje přezkoušení rychloměru a dokazování návodem k obsluze, dále navrhuje výslech řidiče nebo spolujezdec řidiče. Dále je namítáno, že samotná skutková podstata správního deliktu provozovatele vozidla, především povinnost stanovená v §10 odst. 3 silničního zákona je v rozporu s Ústavou. Sankce uložená provozovateli vozidla nepostihne pachatele deliktu, nýbrž přenáší odpovědnost na osobu odlišnou od pachatele, jejíž zjištění je pro správní orgán snadnější. Dále odvolatel napadá, že mu nebylo podrobně sděleno obvinění proti němu. Konstatuje nedostatečnou specifikace místa – několik kilometrů dlouhá komunikace. Napadá, že správní orgán nijak neprokázal, že použitý rychloměr byl tzv. automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy. Rovněž nebylo prokázáno, zda obecní policie jednala v součinnosti s Policií ČR. Dále je polemizováno ohledně ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Odvolatel uvádí, že dle jeho názoru se jedná o deformaci důkazů. Údaje zaznamenané na samotném snímku mají nulovou vypovídací hodnotu, neboť mohly být do snímku velice snadno přidány až následně. Otázkou zůstává, kdo vlastně změřil překročení rychlosti. Obviněný rozsáhle komentuje průběh měření rychlosti automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, jeho výstupy, zpracování. Dále odvolatel namítá podjatost všech oprávněných osob odvolacího orgánu, neboť tyto údajně mají být odměňováni za zamítání odvolání a to na pokyn hejtmána kraje. Odvolatel proto namítá podjatost hejtmána kraje. K prověření tohoto podezření odvolatel navrhuje provést dokazování, v rámci kterého budou přezkoumány platy a odměny oprávněných úředních osob za posledních 6 měsíců a počet vydaných rozhodnutí o odvolání a jejich výrok. Odvolatel rovněž namítá, že správní orgán nebyl oprávněn závazně mu určit způsob, jakým své právo dle § 36 odst. 3 správního řádu zrealizuje. Popisuje, jakým způsobem byl vyzván k využití tohoto práva.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo doručeno na podatelnu úřadu dne 10.05.2017, upřesnění doručeno 06.06.2017, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 15.06.2017. Doplněné odvolání bylo doručeno dne 21.06.2017, odvolacímu orgánu doručeno dne 28.06.2017.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) odvolateli dne 27.04.2017, odvolání bylo doručeno elektronickou cestou den 10.05.2017, tedy v zákonné lhůtě.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí), jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

1. V OZNÁMENÍ O PŘESTUPKU V DOPRAVĚ (AUTOMATIZOVANÉ MĚŘENÍ) ze dne 27.06.2016, č.j. MP/58207-2016/cm 17443-2016/cm je uvedeno, že dne 26.05.2016 06:59:55 bylo automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity v.č. GEMVEL0008, používaný při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zjištěno, že v obci Kocbeře, silnice I/37 směr Trutnov, blíže neustanovený řidič při řízení motorového vozidla, registrační značky 3AZ8250 překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci o méně než 20 km/h. Rychlost naměřená – 64 km/h, rychlost – odchylka radaru 61 km/h a rychlost povolená 50 km/h.

Kvalifikace přestupku: Přestupek v dopravě ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších úprav, porušení § 18 odst. 4 citovaného zákona.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne **25.07.2016** zaslal odvolateli výzvu dle ust. § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, k zaplacení určené částky ve výši **1.000,- Kč, splatná do 15 dnů ode dne doručení**, včetně řádného poučení, doručeno do DS dne **26.07.2016**. Na výzvu odvolatel reagoval sdělením, že zmiňované vozidlo řídil nar. , bytem , adresa faktického pobytu /doručovací adresa/ .

Správní orgán písemností ze dne 18.10.2016 zaslal odvolateli výzvu k podání vysvětlení na doručovací adresu, vráceno zpět, *nedoručeno, adresát nemá schránku. Správní orgán požádal o prověrku v evidenci cizinců Ministerstvo vnitra a PČR Odbor cizinecké policie, kdy Policií ČR bylo sděleno, že prověrkou v dostupných evidencích, osoba uvedeného jména a data narození žádnou evidenci neprochází.* Rovněž Ministerstvem vnitra, odborem azylové a migrační politiky bylo sděleno, že osoba tohoto jména a data narození neprochází dostupnými evidencemi. Nelze tudíž k této osobě poskytnout žádné informace.

Správní orgán se písemností ze dne 11.01.2017 pokusil doručit výzvu k podání vysvětlení na adresu do Polska, opět bez úspěchu. Usnesením ze dne 23.03.2017 byla věc odložena dle ust. § 66 odst. 3 písm. g) přestupkového zákona, ve znění účinném do 30.06.2017.

2. V OZNÁMENÍ O PŘESTUPKU V DOPRAVĚ (AUTOMATIZOVANÉ MĚŘENÍ) ze dne 02.07.2016 č.j. MP/60103-2016/cm 17443-2016/cm je uvedeno, že dne 31.05.2016 21:36:57 bylo automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity v.č. GEMVEL0007, používaný při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zjištěno, že v obci Choustníkovo Hradiště, silnice I/37 směr Jaroměř, blíže neustanovený řidič při řízení motorového vozidla, registrační značky 3AZ8250 překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci o méně než 20 km/h. Rychlost naměřená – 69 km/h, rychlost – odchylka radaru 66 km/h a rychlost povolená 50 km/h.

Kvalifikace přestupku: Přestupek v dopravě ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších úprav, porušení § 18 odst. 4 citovaného zákona.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne **09.08.2016** zaslal odvolateli výzvu dle ust. § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, k zaplacení určené částky ve výši **1.000,- Kč, splatná do 15 dnů ode dne doručení**, včetně řádného poučení, doručeno do DS dne **09.09.2016**. Na výzvu odvolatel reagoval sdělením, že zmiňované vozidlo řídil

, nar. : , bytem
adresa pro doručování, Správní orgán písemností ze dne 12.08.2016 zaslal odvolateli výzvu k podání vysvětlení na adresu pro doručování, zásilka připravena k vyzvednutí, vložena do schránky. Dne 01.09.2017 došlo správnímu orgánu sdělení od údajného řidiče, kde je uvedeno, že mu byla doručena výzva a že chce sdělit, že tento přestupek spáchal, dále nemá co by dodal a že je možné jej kontaktovat na uvedené adrese. Správní orgán písemností ze dne 05.09.2016 zaslal na doručovací adresu 2. výzvu k podání vysvětlení, zásilka připravena k vyzvednutí, vložena do schránky. Následně bylo doručeno správnímu orgánu sdělení od údajného řidiče s uvedením jména, data narození a bydliště.

Správní orgán požádal o prověrku pobytu , nar. , bytem , adresa pro doručování, , Policii ČR, Obvodní oddělení Praha 3, kdy bylo sděleno, že provedeno šetření na uvedené adrese ke zjištění pobytu výše uvedeného. Na uvedené adrese se nachází pouze poštovní schránka na jméno . Bylo provedeno několik pokusů v ranních i večerních hodinách o zkontaktování nájemníků, avšak s negativním výsledkem. Dále bylo provedeno šetření v dostupných evidencích PČR, kdy nebyla zjištěna jiná adresa ani telefonní kontakt.

Správní orgán písemností ze dne 04.01.2017 vyzval k podání vysvětlení údajného řidiče, zasláno na adresu do , vráceno zpět jako nedoručitelné. Dne 13.02.2017 bylo správnímu orgánu doručeno sdělení od PČR, Obvodní ředitelství policie Praha III, kdy na adrese . Bylo hovořeno s obyvateli domu, kteří shodně uvedli, že výše jmenovanou osobu neznají. Jedna z nájemnic uvedla, že někdy v minulosti tam nějaký muž německé národnosti bydlel, ale neví zda se již neodstěhoval, již není vídán. Rovněž uvedla, že tyto byty si pronajímají studenti nebo pracovníci škol zahraničního původu.

Správní orgán dne 15.02.2017 požádal PČR, Obvodní ředitelství Praha 1 o prověrku nájemního vztahu mezi vlastníkem nemovitosti a údajným řidičem. Z předloženého sdělení oprávněných osob vyplynulo, že se nikdy s osobou , nar. , nesetkali a nikdy s ním žádnou, byť krátkodobou smlouvu o nájmu neuzavřeli. Dále uvedli, kdo v domě bydlí a kdo nalepil jmenovku na poštovní schránku v domě si neumějí vysvětlit. Usnesením ze dne 23.03.2017 byla věc odložena dle ust. § 66 odst. 3 písm. g) přestupkového zákona, ve znění účinném do 30.06.2017.

Usnesením ze dne 23.03.2017 správní orgán I. stupně z moci úřední spojil řízení o správních deliktech provozovatele vozidla do společného řízení vedené dále pod spisovou

značkou ODP/24736-2016/kld. Není tedy pravdou tvrzení odvolatele, že nedošlo ke spojení správních deliktů..

Správní orgán ve smyslu ust. § 125f odst. 4. zákona o silničním provozu učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, kdy nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Oznámení o přestupku tak správní orgán I. stupně ve smyslu ust. § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30.06.2017 usnesením odložil s odůvodněním, že nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Správní orgán doložil do spisového materiálu kartu vozidla 3AZ8250 /RZ platná v době spáchání přestupku/, Ověřovací list č. 8012-OL-70359-15 silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity s platností do 11. listopadu 2016, Ověřovací list č. 8012-OL-70076-16 silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity s platností do 13. března 2017, Veřejnoprávní smlouvu mezi městem Dvůr Králové nad Labem a obcí Choustníkovo Hradiště a obcí Kocbeře a návrh úseků pozemních komunikací vhodných pro úsekové měření rychlosti vozidel.

Správní orgán písemností ze dne 24.03.2017 vyrozuměl odvolatele o zahájení správního řízení, o provedení důkazů mimo ústní jednání a to v termínu 13.04.2017 a poučil jej o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve stanovené lhůtě, nejpozději do 24.04.2017, doručeno prostřednictvím DS dne 24.03.2017.

Ve stanovený termín proběhlo dokazování mimo ústní jednání v nepřítomnosti odvolatele, správní orgán provedl dokazování, které náležitě popsal. Dne 25.04.2017 bylo sepsáno správním orgánem vyjádření se k podkladům rozhodnutí, založeno ve spise /list. č. 53/, téhož dne bylo vydáno rozhodnutí o správním deliktu, doručeno dne 27.04.2017 a dne 10.05.2017 bylo doručeno elektronickou cestou od zmocněnce odvolání /doloženo plnou mocí/.

K výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně odvolatele vyzval výzvou k uhrazení částky po zjištění či oznámení přestupku, jako provozovatele vozidla, dle § 125h odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, byla tedy naplněna podmínka daná zákonem o provozu na pozemních komunikacích pro zahájení řízení o správním deliktu, když takový postup je obligatorní. Uvedená výzva je předpokladem pro zahájení správního řízení. Jednou z podmínek pro zahájení řízení o správním deliktu je učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku. Pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích, je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt. Tato podmínka byla tedy splněna a správnímu orgánu po tom, co věc přestupku odložil dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích, nic nebránilo, aby zahájil řízení o správním deliktu s provozovatelem vozidla.

Pokud není jednoznačně zjištěn řidič vozidla v době spáchání přestupku, může správní orgán zahájit řízení o správním deliktu podle § 125f a násl. zákona o silničním provozu. Provozovatel vozidla může zabránit zahájení tohoto řízení, pokud správnímu orgánu na výzvu podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu sdělí údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Tuto možnost však nelze redukovat na pouhou formalitu, případně na způsob, jak řízení bez jakékoli sankce neúměrně protahovat uváděním nepravdivých či neaktuálních údajů. Vždy je nutné postupovat s ohledem na okolnosti daného případu a vyhodnotit, zda je možné spravedlivě požadovat, aby správní orgány činily další úkony ke zjištění osoby pachatele přestupku. Na správní orgány nelze klást nadstandardní a

nepřiměřeně zatěžující požadavky na zjišťování osoby řidiče. Úkolem správních orgánů je pouze prověřit sdělené informace. Pokud by např. správní orgány musely zjišťovat adresu údajného přestupce prostřednictvím ústředních správních orgánů, mohlo by v řadě případů dojít k zániku odpovědnosti za přestupek, a v důsledku toho by nebylo možné vůbec zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (srov. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu). Provozovatel vozidla tedy plně odpovídá za aktuálnost údajů o totožnosti řidiče vozidla, které správnímu orgánu sdělil. Požadavek, aby správní orgány činily rozsáhlé kroky k nalezení přestupce, by směřoval proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla; pokud však správní orgány budou mít (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo z jiných indicií) reálnou možnost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.

V daném případě odvolatel na výzvu k podání vysvětlení reagoval sdělením, ve kterém uvedl řidiče vozidla, ovšem uvedený řidič byl pro správní orgán osobou nekontaktní. Správní orgán zaslal výzvu k podání vysvětlení jak na adresu pro doručování, tak i na adresu trvalého pobytu, ovšem bezúspěšně.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní řízení je obecně ovládáno zásadou písemnosti. Tento závěr nevyplývá z § 49 odst. 1 správního řádu, ale z § 15 odst. 1 správního řádu. Správní řád v případech, kdy nevyžaduje obligatorní konání ústního jednání, ponechává správním orgánům prostor k úvaze, zda je ústní jednání nezbytné ke splnění účelu řízení a k uplatnění práv účastníků řízení. Prostor pro takovou úvahu však není dán při dokazování, neboť požadavek, aby při dokazování byla účastníkům řízení přítomnost umožněna, vyplývá dle soudu přímo z § 51 odst. 2 správního řádu.

Podle § 51 odst. 2 správního řádu má správní orgán provádět důkazy za přítomnosti účastníků řízení, a to buď při ústním jednání, o jehož konání musejí být účastníci řízení s dostatečným předstihem uvědoměni (§ 49 odst. 1), nebo mimo ústní jednání, přičemž v takovém případě musí o provádění důkazů účastníky řízení včas vyrozumět, nehrozí-li nebezpečí z prodlení (srov. VEDRAL. J. Správní řád – komentář, Praha: BOVA POLYGON, 2. aktualizované vydání, 2012, s. 520).

Správní řád předpokládá možnost rozhodovat meritorně bez nařízení ústního jednání, stejně jako možnost provést důkaz listinou mimo ústní jednání, nicméně k takovému postupu, jak je výše uvedeno, stanovuje určité podmínky. Především by měli být účastníci řízení o záměru správního orgánu provést důkaz listinou mimo ústní jednání včas vyrozuměni (§ 51 odst. 2 správního řádu) a dále by o tom měl být sepsán protokol (§ 18 odst. 1 téhož zákona). Podle § 53 odst. 6 správního řádu se důkaz listinou za přítomnosti účastníků provede tak, že se listina přečte nebo se sdělí její obsah.

Odvolací správní orgán dodává, že odvolatel z procesního hlediska nebyl krácen na svých právech ve smyslu, že v řízení nebylo nařízeno ústní jednání.

Nařízení ústního jednání ve smyslu ustanovení § 49 odst. 1 věty první správního řádu při projednání správního deliktu provozovatele, dle kterého „ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné“. K tomu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v několika svých rozsudcích. Např. v rozsudku ze dne 16.3.2016, č. j. 1 As 166/2015-29, uvedl, že na řízení o správním deliktu sice dopadá čl. 6 Úmluvy v jeho trestní větvi, avšak judikatura Evropského soudu pro lidská práva setrvale stojí na základním principu, že řízení o trestním obvinění musí být spravedlivé jako celek. Z této judikatury dovodil, že správním orgánům projednávajícím obvinění ze správního deliktu neplyne jednoznačná povinnost nařídít vždy ústní jednání. Nejvyšší správní soud se v posledně citovaném rozsudku zabýval i tím, zda povinnost nařídít jednání v řízení o správním deliktu plyne z vnitrostátní právní úpravy. K tomu uvedl: „Podle § 49 odst. 1 správního řádu správní orgán nařídí ústní jednání, je-li to nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků, případně stanoví-li to zákon.

Zákon o přestupcích stanoví v § 74 odst. 1 správním orgánům povinnost nařídit v prvním stupni ústní jednání; tím je přestupkové řízení specifické (...). V řízení o správních deliktech správní orgány nemají povinnost vždy nařídit ústní jednání (...). V usnesení ze dne 3.4.2012, č.j. 7 As 57/2010-82, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu zdůraznil, že ve správním řízení trestní povahy je třeba dbát na dodržování zásady ústnosti, přímosti a bezprostřednosti. Provádění důkazů při jednání by proto mělo být pravidlem, od kterého se ale lze odchýlit v odůvodněných případech; v takovém případě správní orgán vyhotoví o provedení dokazování protokol podle § 18 správního řádu.“

Z uvedeného vyplývá, že se judikatura ustálila na jednoznačném závěru, že v případě, že je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné, musí správní orgán jednání ve správním řízení o správním deliktu provozovatele vozidla nařídit. **Není-li tomu tak, ústní jednání s provozovatelem vozidla být nařízeno nemusí. Neplatí tedy, že by v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla muselo být ústní jednání nařizováno.**

V nyní projednávané věci nebylo nezbytné ke splnění účelu řízení nařídit ústní jednání, neboť to, že odvolatel jako provozovatel osobního motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky 3AZ8250, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, bylo řádně zadokumentováno – oznámení o přestupku v dopravě /automatizované měření/ Městskou policií Dvůr Králové nad Labem, včetně fotodokumentace Výpis karty předmětného vozidla a Protokol o provedení důkazu mimo ústní jednání ze dne 13.04.2017 (list č. 51 spisu).

Odvolací správní orgán k výše uvedenému odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 107/2011 ze dne 12.4.2012, č.j. 6 As 51/2007 – 228 ze dne 22.10.2008, č.j. 1 As 125/2011 – 163 ze dne 11.1.2012 a č.j. 3 As 29/2011 – 51 ze dne 8.2.2012, všechny rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud nahlíží na problematiku naplnění ustanovení § 53 odst. 6 správního řádu ve vazbě na ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu optikou ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, tj. optikou zásahu do procesních práv účastníka řízení. V centru pozornosti pak stojí otázka, zda se měl účastník řízení možnost s daným důkazem seznámit a vyjádřit se k němu. Nikoliv tedy otázka, zda byl ryze formálně dodržen postup stanovený v § 53 odst. 6 správního řádu ve vazbě na § 18 odst. 1 správního řádu. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pokud správní orgán splní 2 podmínky, kterými jsou založení listiny do spisu podle § 17 odst. 1 správního řádu a účastník řízení má možnost se s těmito listinami seznámit při nahlížení do spisu podle § 36 odst. 3 správního řádu, lze provádět dokazování i jednoduše tím, že je listina vložena do spisu.

K námitce ohledně povinnosti stanovené ust. § 10 odst. 3 silničního zákona se vyjádřil Krajský soud v Rozsudku č.j. 30A 81/2016 – 34 ze dne 28. června 2017, kde uvedl; „*Souladem ustanovení §10 odst. 3 zákona o silničním provozu s ústavním pořádkem se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č.j. 6 As 73/2016-40, v němž dospěl k závěru, že ustanovení § 10 odst. 3, resp. § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, o odpovědnosti provozovatele vozidla, založené na objektivní odpovědnosti s možností liberace, za správní delikt spočívající v nezajištění, „aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem“ (např. za neoprávněné zastavení nebo stání), není v rozporu s čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, resp. s čl. 39 a čl. 40 Listiny základních práv a svobod, konkrétně s ústavní garancí principu presumpce nevinny, práva nevypovídat a nebyť nucen k sebeobviňování (v podrobnostech krajský soud odkazuje na zmíněný rozsudek). Vzhledem k uvedeným závěrům má krajský soud za to, že ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu v testu ústavnosti ob stojí.“*

Odvolatel byl písemností ze dne 24.03.2017 poučen o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a to ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne provedení důkazů mimo ústní jednání, nejpozději do 24.04.2017. V písemnosti bylo uvedeno v záhlaví telefonní číslo pro možnost dohodnout si jiný čas a rozpis úředních hodin. Tuto možnost odvolatel nevyužil, na možnost seznámit se s odklady nereagoval, sám se tedy krátil na svých právech.

Pokud je z předvolání /poučení/ zřejmé, k jakému okamžiku bude správní orgán považovat podklady za úplné a dostatečné pro rozhodnutí o věci samé, účel § 36 odst. 3 správního řádu tím je naplněn. Pokud svou neúčast na seznámení s podklady pro rozhodnutí odvolatel řádně neomluví, sám se tak vzdá práva na seznámení se s podklady a vyjádření k nim.

Dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád je v ustanovení určení lhůty k provedení úkonu uvedeno, že *správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí*. Správní orgán tedy postupoval zcela v intencích zákona a stanovil přiměřenou lhůtu.

Zákonem č. 297/2011 Sb. ze dne 6. září 2011, se změnil mimo jiné i zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoSP“), kterým byla založena nová skutková podstata správního deliktu, z něhož lze za splnění zákonných podmínek shledat odpovědným provozovatelem vozidla bez ohledu na osobu řidiče.

Správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 ZoSP se dopustí právnická nebo fyzická osoba tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 ZoSP nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Před tím, než však správní orgán zahájí a dále povede správní řízení, je nutné po zjištění či oznámení přestupku (viz § 125h ZoSP) správním orgánem vyzvat provozovatele vozidla (vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel nebo obdobné evidenci jiného státu), s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, za těchto podmínek:

- porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy (dále jen „ATP“) nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,
- toto jednání vykazuje znaky přestupku podle ZoSP,
- přitom nedošlo k dopravní nehodě,
- totožnost řidiče není známa nebo není zřejmá z podkladů pro zahájení řízení o přestupku, a
- porušení pravidel je možné projednat uložením blokové pokuty.

Aby bylo možné zahájit a vést správní řízení, je nutné splnit několik zákonem stanovených procesních podmínek:

- obecní úřad obce s rozšířenou působností, tj. správní orgán I. stupně, je povinen učinit nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a
- nezahájí řízení o přestupku (vůči řidiči) a věc odloží podle ust. § 66 odst. 3 písm. g) ZoPř, neboť nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě,
- nebo řízení o přestupku zastaví podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) ZoPř, protože obviněnému z přestupku (řidiči) nebylo spáchání skutku prokázáno.

K prokázání skutečnosti, že správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku (řidiče), se již několikrát vyjádřil i NSS. Z toho důvodu je nutné postupovat v intencích daného právního názoru: „Šlo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla, vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (...) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. Naopak pokud

provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (...), nebo dochází-li k řetězení označených osob (...), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt,“ (viz rozsudek NSS č.j.: 8 As 110/2015-46).

Provozovatel vozidla je předmětnou změnou zákona postaven do role spoluodpovědného za ukázněné chování řidiče, kterému svěřil řízení jím provozovaného vozidla. V tomto směru je potřebné vnímat, že ve skutečnosti může být, a mnohdy bude řidičem, který se provinil, sám provozovatel vozidla. Jak je již uvedeno výše, k odpovědnosti za předmětný správní delikt není zákonem vyžadováno zavinění, a tudíž se jedná o odpovědnost objektivní.

Aby se provozovatel odpovědnosti za správní delikt zbavil, je na něm, aby prokázal, že již před posuzováním skutkem nemohl s vozidlem fakticky disponovat. Tedy aby prokázal, že vozidlo, jehož je provozovatelem bylo odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou registrační značkou nebo podal žádost o zápis změny provozovatele, resp. vlastníka v registru silničních vozidel.

Podle ustanovení § 125h zákona o silničním provozu „Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud

- a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2,
- b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a
- c) porušení je možné projednat uložením pokuty v blokovém řízení.“

Zákonodárce výzvu do znění zákona včlenil nepochybně proto, aby dal provozovateli vozidla, jehož zavinění za daný správní delikt je koncipováno jako zavinění objektivní, možnost zaujmout k vytýkanému správnímu deliktu odpovídající postoj. Provozovatel vozidla má možnost uvážit, jakým způsobem bude na výzvu reagovat. Může sdělit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku (§ 125h odst. 6 zákona o silničním provozu), může sporovat správnost, úplnost a obsah výzvy (§ 125h odst. 4 téhož zákona), stejně tak může namítat své vyvinění s odkazem na § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, případně může „určenou částku“ uhradit, což má za následek odložení věci (§ 125h odst. 5 silničního zákona).

Aby mohla být objektivní odpovědnost provozovatele vozidla uplatněna, musí být splněny čtyři základní podmínky:

1. **Není známa totožnost řidiče, ...**
2. Porušení pravidel silničního provozu nemělo za následek dopravní nehodu ....
3. Porušení povinností řidiče nebo pravidel silničního provozu vykazuje znaky přestupku, ...
4. Porušení pravidel silničního provozu je zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy ...

Aby mohl být správní delikt projednán, musí správní orgán:

- **učinit nezbytné kroky ke zjištění osoby pachatele přestupku a**
- nezahájit řízení o přestupku vůči řidiči a věc odložit, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě (totožnost řidiče se nepodařilo zjistit), nebo
- řízení o přestupku zastavit, protože řidiči obviněnému z přestupku se nepodařilo spáchání přestupku prokázat.

K samotnému měření rychlosti odvolací orgán sděluje, že jedinými subjekty, které mohou za platného právního stavu, podle § 79a zákona o silničním provozu, měřit rychlost vozidel na pozemních komunikacích, je Policie České republiky a obecní policie; ta za podmínky součinnosti s Policií České republiky a jen na místech policií určených. Zákon zde fakticky výslovným zmíněním povinné součinnosti pouze zdůrazňuje obecnou zásadu spolupráce obecní policie s Policií ČR, jak je zakotvena v § 1 odst. 3 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, takže přímá účast příslušníka Policie ČR při takovém měření rychlosti není nutná. Smyslem požadavku na součinnost je zajistit účinnou koordinaci plnění úkolů obecní a státní policie. Součinnost lze chápat např. jako vytipování míst s velkým výskytem překračování povolených rychlostí, ve výběru vhodných stanovišť pro měření (dostupné na <http://www.gemos.cz/dvurkralove/index.php?r=site/Dokumenty>).

Záznamy rychlosti vozidel včetně digitálních fotografií vozidel a jejich řidičů může pro potřeby správního řízení prováděného obecním úřadem obce s rozšířenou působností provádět obecní policie jakékoli obce, vždy však pouze na území obce, která ji zřídila a jíž je orgánem, a to bez ohledu na typ pozemní komunikace, anebo na území jiné obce na základě veřejnoprávní smlouvy podle § 3a zákona o obecní policii (dostupné na <http://www.gemos.cz/dvurkralove/index.php?r=site/DokumentyChoustnikovoHradiste>).

Z hlediska technického je možné uvést, že SMLOUVA O NÁJMU ZAŘÍZENÍ O POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB č. GE1/ZE130021/S 023, schválena usnesením rady města R/1501/2013-108 ze dne 20.08.2013 končí instalací záznamového systému - automatizovaných silničních rychloměrů a nastavení tolerance měřících zařízení, je ve výlučné kompetenci Města Dvůr Králové nad Labem, resp. obecní policie, která v rámci svých zákonných oprávnění provádí činnost jí svěřenou zákonem dle § 79a zákona o silničním provozu. Vlastní měření probíhá bez zásahu lidského činitele, fungování měřících zařízení je zcela automatické a nevyžaduje trvalou obsluhu.

Každé měřící zařízení je certifikováno ČMI, jeho spolehlivost každoročně ověřena a má veškerá potřebná povolení. Jakýkoliv zásah do pořízených obrazových záznamů je z technického hlediska naprosto vyloučen. Soukromoprávní subjekt správnímu orgánu pouze poskytuje technické prostředky nezbytné pro výkon veřejné správy, a to konkrétně měřící zařízení a software. Prostřednictvím těchto technických prostředků správní orgán zcela samostatně a na vlastní odpovědnost vykonává veřejnou správu svěřenou mu zákonem. Takovýto postup je obvyklý v celé řadě oblastí veřejné správy, neboť není v praxi možné, aby vykonavatelé veřejné správy sami disponovali všemi technickými prostředky potřebnými pro výkon veřejné správy.

Správní orgán se měřením rychlosti automatizovaným technickým prostředkem zabýval v odůvodnění rozhodnutí na str. 10 – 12, kdy odvolací orgán se s tímto odůvodnění zcela ztotožňuje.

Správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita sankce musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného správního deliktu. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání sankcí, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního správního deliktu.

Rádné odůvodnění ukládané sankce v případě správního trestání je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétní výši ukládané sankce

srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétní výše té které sankce vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše sankce bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2004, č.j. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že „jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, č.j. 8 As 5/2005 – 53, dostupný na www.nssoud.cz).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost. Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Pokuta je uložena v souladu s ust. § 125f zákona o silničním provozu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč. Za předmětný přestupek [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu], jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, lze uložit pokutu od 1500,- Kč do 2500,- Kč. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Z výše uvedeného je patrné, že požadavek nezbytného zmocnění k uložení tohoto typu sankce byl v daném případě splněn. Odstavec 9 § 125c pak uvádí, že od uložení sankce podle odstavců 5 až 8 s výjimkou odst. 7 písm. a) nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Sankce byla stanovena při dolní hranici zákonného rozpětí. V daném případě nemohl správní orgán postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon. Odvolací orgán se plně ztotožňuje s uloženou pokutou v napadeném rozhodnutí a jejím náležitým odůvodněním /str. 14 napadeného rozhodnutí/.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a vyšší paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

V. Z á v ě r

Odvolací správní orgán uvádí, že skutkový stav byl prokázán náležitým způsobem a správní orgán I. stupně si obstaral tolik důkazních prostředků, kolik bylo potřeba k prokázání, že odvolatel je za předmětný správní delikt odpovědný.

Zákonná práva provozovatele byla uplatňována v průběhu celého řízení tím, že provozovatel vozidla byl s dostatečným časovým předstihem vyrozuměn o provedení dokazování mimo ústní jednání a dále byl vyrozuměn o ukončení dokazování, včetně možnosti seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k těmto podkladům.

Na základě výše uvedených skutečností rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení: *Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.*

z p. Jitka Erbenová
Odborný referent oddělení dopravy

Rozdělovník:

Výtisk č. 1 – ODVOZ VOZU, s.r.o. Americká 362, Praha 2 DS – w4cvkx3

Výtisk č. 2 - správní orgán I. stupně – Městský úřad Dvůr Králové nad Labem

Výtisk č. 3 - odvolací orgán